

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Šalomounové a soudců Mgr. Jitky Lukešové a Mgr. Martina Šebka ve věci

žalobce: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, IČO 72080043
sídlem Hálkova 2790/14, 305 72 Plzeň

proti
žalované: **KH AUTO s.r.o.**, IČO 03254551
sídlem Malická 427/10, 301 00 Plzeň - Severní Předměstí,
zastoupená advokátkou Mgr. Libuší Hrušovou
sídlem Goethova 356/5, 301 00 Plzeň

o neúčinnost právního jednání,

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 17. 10. 2017, č. j. 14 C 248/2017-23,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Plzeň-město rozsudkem ze dne 17. 10. 2017, č. j. 14 C 248/2017-23, určil, že právní jednání dlužníka společnosti PALMITO s.r.o., IČO 27986497, kterým došlo ke dni 8. 8. 2016 k převodu vlastnického práva k movitým věcem, a to k tahači MAN 14.285LLLC, registrační značka [REDACTED], VIN: [REDACTED], a přípojného vozidla TJA18, registrační značka [REDACTED], VIN: [REDACTED], z dlužníka společnosti PALMITO s.r.o., IČO 27986497, na žalovanou, společnost KH AUTO s.r.o., IČO 03254551, je vůči žalobci neúčinné (výrok I.), dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalované uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Okresního soudu Plzeň-město (výrok III.).

2. Proti tomuto rozsudku podala si žalovaná včasné odvolání, neboť dle jejího názoru je řízení postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, soud prvního stupně nepřihlédl k žalovanou tvrzeným skutečnostem, dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, rozsudek soudu prvního stupně tedy považuje žalovaná za nesprávný a žalobu i nadále za nedůvodnou. Žalovaná dále uvedla, že žalobce sice vede výkon rozhodnutí – exekuci na majetek společnosti PALMITO s.r.o., nicméně společnost PALMITO s.r.o. nebyla vlastníkem předmětných vozidel, a tudíž ani své vlastnické právo k nim nemohla převést na žalovanou. Za úkon, kterým by byl žalobce znevýhodněn, nelze přitom dle žalované považovat to, pokud společnost PALMITO s.r.o. nehodlala po ukončení leasingu předmětná vozidla do svého vlastnictví převést. Dle žalované pro úvahu soudu prvního stupně, že k převodu vlastnického práva došlo na základě leasingové smlouvy, která však byla smlouvou formulářovou a společnost PALMITO s.r.o. nemohla do textu této smlouvy nijak zasahovat, nejprve z leasingové společnosti na společnost PALMITO s.r.o. a teprve následně ze společnosti PALMITO s.r.o. na žalovanou, nebyly předloženy žádné důkazy s tím, že podle uzavřené leasingové smlouvy byla leasingová společnost sice oprávněna převést na leasingového nájemce vlastnické právo k předmětu leasingu po skončení doby leasingu, avšak toto právo nemuselo být využito. Dle žalované se tedy žalobci nepodařilo prokázat, že společnost PALMITO s.r.o. byla někdy vlastníkem předmětných vozidel a že převedla své vlastnické právo k nim na žalovanou, neboť dle žalované z předložených listin takový vývoj vlastnických vztahů nevyplývá. Byla to naopak přímo žalovaná, která byla po ukončení leasingové smlouvy zapsána jako další vlastník předmětných vozidel v příslušném registru, zatímco společnost PALMITO s.r.o. byla vždy jen leasingovým nájemcem, kterému vlastnické právo k předmětným vozidlům nenáleželo. Jestliže tedy společnost PALMITO s.r.o. vlastníkem předmětných vozidel nebyla, nemohla své vlastnické právo převést ani na žalovanou. Žalovaná tak ve svém odvolání setrvala na svém tvrzení, že k převodu vlastnického práva došlo leasingovou společností přímo na žalovanou, přičemž takové jednání nemůže být ve vztahu k žalobci právně neúčinné. Vedle toho žalovaná rovněž namítla to, že předmětná vozidla nemohla mít v rozhodném okamžiku hodnotu uváděnou žalobcem. Dle žalované tudíž v posuzované věci nelze aplikovat ustanovení občanského zákoníku 2012 ohledně neúčinnosti právního jednání, neboť k žádnému právnímu jednání mezi společností PALMITO s.r.o. a žalovanou, které by bylo možné za neúčinné považovat, nedošlo. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně a žalobu v plném rozsahu zamítl.
3. K výzvě odvolacího soudu žalovaná podáním ze dne 30. 1. 2018 doplnila, že k právnímu jednání mezi žalovanou a leasingovou společností došlo dne 28. 7. 2016, kdy byla ústně uzavřena dohoda o převodu vlastnictví k předmětným vozidlům přímo na žalovanou, čemuž odpovídá to, že žalovaná byla jako vlastník předmětných vozidel zapsána v příslušném registru vozidel. Jednostranný doklad leasingové společnosti, kterým informovala společnost PALMITO s.r.o. o ukončení leasingové smlouvy, pak dle žalované sám o sobě není dokladem o nabytí vlastnického práva. K prokázání svých tvrzení žalovaná navrhla učinit dotaz na registr vozidel ohledně toho, zda společnost PALMITO s.r.o. byla v něm někdy registrována jako vlastník předmětných vozidel, a dále navrhla výslech [REDAKCE] společnosti PALMITO s.r.o. Ing. K [REDAKCE] H [REDAKCE]. Dále navrhla, aby odvolací soud zopakoval důkazy provedené již před soudem prvního stupně doklady použitými pro zápis žalované jako vlastníka vozidel v registru vozidel a leasingovou smlouvou.
4. Žalobce s odvoláním žalované nesouhlasil a navrhl potvrzení napadeného rozsudku soudu prvního stupně.
5. Na podkladě včasného odvolání žalované přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek soudu

prvého stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem dle ust. § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání žalované a stanoviska žalobce k němu, a poté, co při jednání dne 26. 2. 2018 dokazování zčásti zopakoval a doplnil, dospěl k závěru, že odvolání žalované za důvodné považovat nelze.

6. V posuzované věci domáhá se žalobce jako správce daně určení neúčinnosti právního jednání, ke kterému došlo mezi daňovým dlužníkem společností PALMITO s.r.o. a žalovanou v souvislosti s převodem vlastnického práva k vozidlům uvedeným v prvním odstavci odůvodnění tohoto rozsudku z daňového dlužníka na žalovanou. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasí a namítá v zásadě ty skutečnosti, pro které podala proti rozsudku soudu prvního stupně odvolání. V podrobnostech ohledně odůvodnění podané žaloby a vyjádření žalované k ní odkazuje odvolací soud na odůvodnění napadeného rozsudku soudu prvního stupně, ve kterém jsou stanoviska účastníků reprodukována.
7. Odvolací soud k osobě žalobce, byť k tomu žádné námitky uplatňovány nejsou, ještě doplňuje, že žalobci jako správci daně ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb. v této věci, neboť se jedná o věc související se správou daní, náleží způsobilost být účastníkem řízení i procesní způsobilost v tomto řízení.
8. Soud prvního stupně provedl ve věci dokazování listinnými důkazy předloženými ze strany žalobce tak, jak jsou v odůvodnění napadeného rozsudku soudu prvního stupně uvedeny, přičemž dalším důkazním návrhům žalobce a důkazním návrhům žalované pro nadbytečnost nevyhověl. Na podkladě provedeného dokazování po zhodnocení provedených důkazů ve smyslu ust. § 132 o.s.ř. nalézací soud uzavřel, že společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. převedla ke dni 25. 7. 2016 vlastnické právo k oběma předmětným vozidlům na dlužníka společnost PALMITO s.r.o., následně dlužník a žalovaná podali žádosti o změnu zápisu vlastníka v registru vozidel, na základě kterých byla jako vlastníci obou vozidel zapsána žalovaná. Samotným zápisem vlastníka v registru vozidel s ohledem na jeho deklaratorní a evidenční povahu však k převodu vlastnického práva k vozidlům nedošlo. Žalovaná sice mlčí a zastírá, že by v době od 28. 7. 2016 do 8. 8. 2016 došlo k právnímu jednání mezi dlužníkem a žalovanou, avšak dle nalézacího soudu k takovému jednání, kterým bylo vlastnické právo k vozidlům převedeno, nejpozději dne 8. 8. 2016 dojít muselo, pokud dlužník tohoto dne vyslovil souhlas, aby jako nový vlastník vozidel byla registrována žalovaná. Dle nalézacího soudu došlo k tomuto převodu mezi osobami blízkými, neboť obě společnosti jsou spojeny osobou téhož [REDAKCE] a [REDAKCE]. Takový převod pak za situace, kdy je vedena proti dlužníkovi neúspěšně daňová exekuce, představuje jednání, které zkracuje žalobce jako věřitele, kdy zkracující úmysl dlužníka musel být žalované dobře znám. Nalézací soud tedy shledal za naplněnou skutkovou podstatu ust. § 590 odst. 1 písm. c) občanského zákoníku, a proto podané žalobě napadeným rozsudkem vyhověl.
9. Pokud se jedná o skutková zjištění soudu prvního stupně týkající se daňových pohledávek vůči daňovému dlužníku společnosti PALMITO s.r.o., se sídlem Malická 427/10, PSČ 301 00, Plzeň, IČO 27986497, a jejich vykonatelnosti, jakož i ohledně vedení exekucí vůči této společnosti žalobcem jako správcem daně k vymození daňových nedoplateků, odkazuje odvolací soud na skutková zjištění soudu prvního stupně, která považuje za správná a úplná, a tedy z těchto skutkových zjištění také odvolací soud vychází. Ostatně proti těmto skutkovým zjištěním soudu prvního stupně a skutečnosti, že společnost PALMITO s.r.o. je daňovým dlužníkem a žalobce jako správce daně daňový nedoplatek po této společnosti vymáhá, žalovaná ničeho nenamítala a v průběhu odvolacího jednání potvrdila, že společnost PALMITO s.r.o. sice svůj daňový nedoplatek splácí, stále však daňový nedoplatek této společnosti přesahuje částku 1 000 000 Kč.
10. Pokud se jedná o dokazování provedené před soudem I. stupně ohledně převodů vlastnického práva k předmětným vozidlům, pak odvolací soud takto provedené důkazy zopakoval a v tomto směru rovněž dokazování doplnil. Na podkladě takto provedených důkazů (leasingové smlouvy ze dne 25. 1. 2012 č. 13381/2012 a č. 13382/2012 spolu se splátkovými kalendáři, ukončení leasingových smluv ze dne 27. 7. 2016) ve shodě se soudem prvního stupně zjistil, že společnost

PALMITO s.r.o. jako příjemce leasingu a společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. jako poskytovatel leasingu uzavřely dne 25. 1. 2012 leasingové smlouvy č. 13381/2012 a č. 13382/2012, jejichž předmětem byla vozidla - nákladní automobil valník MAN 14.285MLLC a přípojně vozidlo valník EISEL NISTERTAL TJA18, tedy ta vozidla, která byla předmětem odporovaného právního jednání v této věci, přičemž v těchto leasingových smlouvách bylo shodně ujednáno to, že po skončení leasingové smlouvy a v případě nepodání žádosti příjemcem leasingu ohledně koupě předmětu leasingu může poskytovatel leasingu jednostranně převést na příjemce vlastnické právo k předmětu leasingu, kdy vlastnické právo přechází doručením přípisu o převodu, přičemž příjemce leasingu výslovně prohlásil, že s tímto způsobem převodu vlastnického práva souhlasí a že vlastnické právo k předmětu leasingu takto přijímá. Přípisy ze dne 27. 7. 2016 pak společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. jako poskytovatel leasingu a dosavadní vlastník vozidel po ukončení leasingové smlouvy převedla vlastnické právo k předmětu leasingu na příjemce leasingu, tedy společnost PALMITO s.r.o., ke dni 25. 7. 2016 a současně udělila plnou moc příjemci leasingu – novému vlastníku, tedy společnosti PALMITO s.r.o., k provedení změny vlastnického práva v registru silničních vozidel.

11. Nad rámec skutkových zjištění soudu prvního stupně dále odvolací soud zjistil, že přípisy společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. ohledně převodu vlastnického práva na příjemce leasingu, tedy na společnost PALMITO s.r.o., byly společnosti PALMITO s.r.o., doručeny dne 29. 7. 2016 (zjištěno ze sdělení společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. ze dne 9. 2. 2018, podacího lístku ze dne 28. 7. 2016 a edodejky).
12. Dále odvolací soud ze žádostí o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla ze dne 28. 7. 2016 a 8. 8. 2016 stejně jako soud prvního stupně zjistil, že ze strany leasingové společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. byly dne 28. 7. 2016 vyplněny žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla u obou předmětných vozidel, které měly být předmětem odporovaného právního jednání, kdy měla být provedena změna vlastníka vozidel ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. na společnost PALMITO s.r.o. Jednatel společnosti PALMITO s.r.o. i společnosti KH AUTO s.r.o. pak dne 8. 8. 2016 vyplnil žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. na společnost KH AUTO s.r.o., tedy žalovanou společnost v této věci. Na podkladě těchto žádostí spolu s plnou mocí udělenou společností AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. společnosti PALMITO s.r.o. došlo k zápisu změny vlastníka vozidel v registru silničních vozidel tak, že na místo původního vlastníka společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. byla zapsána u obou vozidel společnost KH AUTO s.r.o., tedy žalovaná, aniž by (mezitím) jako vlastník vozidel byla v registru vozidel zapsána společnost PALMITO s.r.o., jak to vyplývá rovněž ze sdělení Magistrátu města Plzně, odboru registru řidičů a vozidel, ze dne 20. 6. 2017.
13. Jde-li o žalovanou tvrzené právní jednání, ke kterému mělo dojít dne 28. 7. 2016 mezi společností KH AUTO s.r.o., tedy žalovanou, a leasingovou společností AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. ohledně převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům přímo na společnost KH AUTO s.r.o., pak odvolací soud dotazem u společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o., kdy tento dotaz odvolací soud učinil v souladu s ust. § 120 odst. 2 o. s. ř. a § 213a odst. 1 o. s. ř., neboť se jednalo o důkaz potřebný ke zjištění skutkového stavu, který vyplýval z obsahu spisu, zjistil, že společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. se společností KH AUTO s.r.o. ohledně výše uvedených vozidel nejednala a vlastnické právo k těmto vozidlům převedla na společnost PALMITO s.r.o. po doplacení leasingových smluv (sdělení společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. ze dne 9. 2. 2018).
14. S ohledem na toto sdělení společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o., jakož i s ohledem na výše uvedené a provedené důkazy ohledně obsahu leasingových smluv a převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům na společnost PALMITO s.r.o. a ohledně provedení změny vlastníka vozidel v registru silničních vozidel, nepovažoval odvolací soud za nutné provádět další důkazy navržené ze strany žalované, neboť (dalším) dotazem u registru silničních vozidel by

nemohlo být zjištěno nic jiného, než co z provedených důkazů zjištěno již bylo, tedy že společnost PALMITO s.r.o. jako vlastník předmětných vozidel v tomto registru s ohledem na způsob, jakým ke změně osoby vlastníka došlo, registrována nikdy nebyla. Výslech jednatele a jediného společníka žalované společnosti, který je současně také jednatelem a jediným společníkem společnosti PALMITO s.r.o., jak odvolací soud ověřil z úplných výpisů z obchodního rejstříku obou těchto společností, by s ohledem na důkazy provedené ze strany odvolacího soudu nemohl na jeho skutkových zjištěních také ničeho změnit, neboť provedenými důkazy byla tvrzení žalované ohledně právního jednání se společností AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. o převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům na žalovanou jednoznačně vyvrácena.

15. Dle odvolacího soudu byly takto soudem prvního stupně a soudem odvolacím provedeny důkazy a skutkový stav zjištěn v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí o věci, tedy nebylo třeba provádět ani žádné další důkazy navrhané před soudem prvního stupně ze strany žalobce, neboť veškerá právně významná tvrzení žalobce byla provedenými důkazy dostatečně prokázána, a nebylo zapotřebí provádět ani další důkazy navrhané ze strany žalované ve vztahu ke stanovení obvyklé ceny předmětných vozidel v době tvrzeného převodu na žalovanou, neboť konkrétní (přesná) hodnota předmětných vozidel pro rozhodnutí soudu o podané žalobě nebyla významnou.
16. Po zhodnocení výše uvedených skutečností ohledně skutkového stavu věci, dospěl pak odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně nepochybil, pokud uzavřel, že v souladu se smluvním ujednáním obsaženým v leasingových smlouvách ze dne 25. 1. 2012 společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. převedla vlastnické právo k předmětným vozidlům na společnost PALMITO s.r.o. Korigovat je třeba závěr soudu prvního stupně pouze v tom směru, že k převodu vlastnického práva nedošlo ke dni 25. 7. 2016, nýbrž v souladu s leasingovými smlouvami až dne 29. 7. 2016, kdy příписы ohledně převodu vlastnického práva k těmto vozidlům byly společnosti PALMITO s.r.o. ze strany společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. doručeny.
17. Dle názoru odvolacího soudu přitom námitky, které žalovaná ve vztahu k uzavřeným leasingovým smlouvám uplatňuje, za důvodné považovat nelze, neboť sama o sobě skutečnost, že dle tvrzení žalované byly leasingové smlouvy uzavřené společností PALMITO s.r.o. formulářovými smlouvami, vliv na platnost takto uzavřených smluv nemá. Ostatně při hodnocení této námítky nelze přehlédnout, že společnost PALMITO s.r.o. nelze považovat za spotřebitele, a to ani podle právní úpravy občanského zákoníku 1964 účinného v době uzavření leasingových smlouvy (viz § 52 odst. 3 obč. zákoníku 1964), ani ve smyslu obč. zákoníku 2012 (viz § 419 obč. zákoníku 2012), neboť obchodní společnost PALMITO s.r.o. je právnickou osobou, která navíc při uzavření těchto smluv vystupovala jako podnikatel.
18. Dle přesvědčení odvolacího soudu dále žádné ustanovení obchodního zákoníku, tedy zákona č. 513/1991 Sb. v rozhodném znění, dle kterého byly leasingové smlouvy se společností PALMITO s.r.o. uzavřeny, a (subsidiárně) ani žádné ustanovení občanského zákoníku 1964, tedy zákona č. 40/1964 Sb. v rozhodném znění, které bylo nutno v posuzované věci s ohledem na dobu uzavření leasingových smluv dne 25. 1. 2012 v souladu s ust. § 3028 odst. 3 obč. zákoníku 2012 aplikovat, nebránilo ujednání účastníků ohledně převodu vlastnického práva způsobem, který byl v leasingových smlouvách sjednán. Uvedené platí tím spíše, že společnost PALMITO s.r.o. měla obě předmětná vozidla na základě leasingové smlouvy ve své detenci (provozovala je). Odvolací soud tedy vychází z toho, že ujednání ohledně převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům bylo v leasingových smlouvách ze dne 25. 1. 2012 sjednáno platně, že sjednaný postup pro převod vlastnického práva ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. na společnost PALMITO s.r.o. dle těchto smluv byl dodržen, a tudíž ke dni 29. 7. 2016 bylo v souladu s uzavřenými leasingovými smlouvami vlastnické právo k oběma vozidlům na společnosti PALMITO s.r.o. převedeno.
19. Jak již výše uvedeno, provedeným dokazováním bylo dle názoru odvolacího soudu jednoznačně vyvráceno, že by obchodní společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. přistoupila dne 28. 7.

2016 k jakémukoli právnímu jednání se společností KH AUTO s.r.o., na jehož podkladě by převedla vlastnické právo k předmětným vozidlům právě na tuto společnost, tedy žalovanou. Na rozdíl od žalované má přitom odvolací soud za to, že tato její tvrzení rozhodně neprokazují žádosti o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, které byly k důkazu provedeny, neboť rovněž z těchto žádostí o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel jednoznačně vyplývá, že společnost AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. žádala o změnu vlastníka u obou předmětných vozidel na společnost PALMITO s.r.o. S ohledem na jí udělenou plnou moc společností PALMITO s.r.o. k provedení změny vlastnického práva v registru silničních vozidel však následně v registru silničních vozidel došlo na podkladě žádostí o zápis změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, které podala obchodní společnost PALMITO s.r.o. dne 8. 8. 2016, ve kterých požádala o zápis změny vlastníka i provozovatele u obou vozidel na společnost KH AUTO s.r.o., k provedení zápisu změny vlastníka předmětných vozidel ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. přímo na obchodní společnost KH AUTO s.r.o., tedy žalovanou, aniž by společnost PALMITO s.r.o. jako vlastník předmětného vozidla byla (mezitím) v registru silničních vozidel jako jejich vlastník zapsána. Výše uvedené však neprokazuje, jak se mylně domnívá žalovaná, že by vlastnické právo k předmětným vozidlům ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. bylo převedeno přímo na žalovanou, neboť prokazuje pouze to, jak bylo postupováno při zápisu změny vlastníka vozidel v registru silničních vozidel a jaké žádosti byly ze strany jednotlivých zúčastněných osob učiněny, tedy že společnost PALMITO s.r.o. využila plnou moc udělenou jí společností AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. k tomu, aby dosáhla zápisu společnosti KH AUTO s.r.o. jako vlastníka předmětných vozidel v registru silničních vozidel bez toho, že by byla předtím sama jako jejich vlastník zapsána.

20. Pro úplnost k tomu ještě odvolací soud dodává, že je třeba souhlasit se žalobcem i soudem prvního stupně, že zápis v registru silničních vozidel nemá konstitutivní charakter a nezakládá ani domněnku správnosti zápisu ve veřejném seznamu ve smyslu ust. § 980 obč. zákoníku 2012, neboť registr silničních vozidel takovým veřejným seznamem není (k tomu srovnej také § 4 zákona č. 56/2001 Sb. v rozhodném znění). Zápis změny vlastníka v takovém registru má tak pouze evidenční (a informativní) charakter, takový zápis tedy sám o sobě vlastnické právo v něm zapsaného vlastníka ani nezakládá a ani (bez dalšího) neprokazuje.
21. Dle názoru odvolacího soudu pak s ohledem na výše uvedené závěry je třeba přisvědčit žalobci i soudu prvního stupně, že mezi obchodní společností PALMITO s.r.o., na kterou bylo vlastnické právo k předmětným vozidlům dne 29. 7. 2016 ze společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. převedeno, a společností KH AUTO s.r.o. muselo nejpozději dne 8. 8. 2016 dojít k právnímu jednání, na podkladě kterého bylo převedeno vlastnické právo k předmětným vozidlům na tuto společnost. Ačkoli žalovaná společnost takové právní jednání popírá, muselo rovněž dle přesvědčení odvolacího soudu k takovému právnímu jednání dojít, neboť pouze na podkladě právního jednání mezi společností PALMITO s.r.o. a společností KH AUTO s.r.o. mohlo po 29. 7. 2016 k převodu vlastnického práva na žalovanou společnost dojít.
22. Vychází-li tedy odvolací soud z toho, že žalovaná společnost tvrdí, že vlastníkem předmětných vozidel je, kdy současně bylo vyvráceno její tvrzení o tom, že by vlastnické právo na ni bylo převedeno společností AGRO LEASING J. Hradec s.r.o., a z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že na ni vlastnické právo muselo být převedeno společností PALMITO s.r.o., pak skutečně nelze uzavřít jinak, než že nejpozději ke dni 8. 8. 2016 došlo mezi společností PALMITO s.r.o. a společností KH AUTO s.r.o. k takovému právnímu jednání, na podkladě kterého k převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům na žalovanou společnost došlo.
23. Ačkoli vinou žalované společnosti nebylo v posuzované věci zjištěno, o jaké (přesně) právní jednání se jednalo, nelze dle názoru odvolacího soudu tuto skutečnost přičítat k tíži žalobci, neboť žalobce takovou informaci nedisponuje. Za takové situace bylo tedy na žalované, aby splnila svoji vysvětlovací povinnost a podstatu takového právního jednání objasnila (k tomu srovnej např.

usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2822/2013, dále také rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2011, sp. zn. 22 Cdo 883/2010). Žalovaná však své vysvětlovací povinnosti nedostala, neboť její tvrzení ohledně nabytí vlastnického práva k předmětným vozidlům od společnosti AGRO LEASING J. Hradec s.r.o. bylo vyvráceno. Nezjištění dalších okolností týkajících se právního jednání, na podkladě kterého k převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům ze společnosti PALMITO s.r.o. na společnost žalovanou došlo, je tedy třeba přičítat k její tíži.

24. Pro posouzení dané věci a vyhovění podané žalobě přitom dle názoru odvolacího soudu postačuje, bylo-li v posuzované věci zjištěno, že nejpozději ke dni 8. 8. 2016 došlo mezi společnostmi PALMITO s.r.o. a společností žalovanou k takovému právnímu jednání, na základě kterého bylo převedeno vlastnické právo k předmětným vozidlům ze společnosti PALMITO s.r.o. na společnost žalovanou, přičemž tímto právním jednáním ušel ze společnosti PALMITO s.r.o. majetek, který mohl být jinak použit na uspokojení vykonatelných daňových nedoplatků této společnosti, čím došlo ke zkrácení uspokojení vykonatelné pohledávky věřitele.
25. Dle názoru odvolacího soudu je dále třeba vyjít s ohledem na to, jakým způsobem se žalovaná zhostila své vysvětlovací povinnosti, z toho, že v souvislosti s převodem vlastnického práva k předmětným vozidlům nedostalo se společnosti PALMITO s.r.o. žádné protihodnoty, a tudíž je dle názoru odvolacího soudu namístě hodnotit právní jednání uzavřené mezi nimi jako bezúplatné, tedy takové, kdy se společností PALMITO s.r.o. v souvislosti s převodem vlastnického práva k předmětným vozidlům na žalovanou společnost nedostalo žádného, natož ekvivalentního, protiplnění.
26. Vychází-li tedy odvolací soud z toho, že daňový dlužník, tedy společnost PALMITO s.r.o., uskutečnila nejdříve dne 29. 7. 2016 a nejpozději dne 8. 8. 2016 takové právní jednání, kterým bezúplatně převedla vlastnické právo k předmětným vozidlům na žalovanou společnost, dopustila se, a to s ohledem na vědomost o stavu svých daňových nedoplatků, neschopnosti je splnit a stavu vlastního majetku v úmyslu zkrátit svého věřitele, takového právního jednání, které zkracuje uspokojení vykonatelných pohledávek věřitele (žalobce). V takovém případě má tedy věřitel, v posuzované věci správce daně, ve smyslu ust. § 589 odst. 1 obč. zákoníku 2012 (vzhledem k tomu, že k neúčinnému právnímu jednání došlo v období od 29. 7. 2016 do 8. 8. 2016, je třeba aplikovat na posouzení relativní neúčinnosti takového právního jednání právě občanský zákoník 2012 – zákona č. 89/2012 Sb.) právo, aby soud určil, že právní jednání dlužníka není vůči němu právně účinné. Neúčinnost právního jednání dlužníka se pak v souladu s ust. § 589 odst. 2 obč. zákoníku 2012 zakládá rozhodnutím soudu o žalobě věřitele, kterou bylo odporováno právnímu jednání dlužníka, přičemž taková žaloba musí v souladu s ust. § 594 odst. 1 občanského zákoníku 2012 směřovat proti tomu, kdo s dlužníkem právně jednal, nebo kdo z právního jednání přímo nabyl prospěch, tedy v posuzované věci právě proti žalované.
27. S ohledem na to, že jediným [REDAKCE] a jediným [REDAKCE] jak společnosti PALMITO s.r.o., tak společnosti KH AUTO s.r.o. v době odporovaného právního jednání byla tatáž osoba, tedy Ing. K [REDAKCE] H [REDAKCE], je dle přesvědčení odvolacího soudu nutno vycházet z toho, že úmysl společnosti PALMITO s.r.o. zkrátit své věřitele musel být společností KH AUTO s.r.o. znám. Současně je nepochybné, že takovým právním jednáním ke zkrácení věřitele (žalobce) došlo, neboť tak došlo ke snížení majetku společnosti PALMITO s.r.o., který mohl být k úhradě jejích dluhů použit, a že se tak stalo v posledních dvou letech před podáním žaloby dne 27. 6. 2017.
28. Na rozdíl od soudu prvního stupně má však odvolací soud za to, že společnosti KH AUTO s.r.o. a PALMITO s.r.o. nelze považovat ve smyslu ust. § 22 odst. 1 obč. zákoníku 2012 za osoby blízké, přičemž na ně s ohledem na výslovné znění ust. § 22 odst. 2 obč. zákoníku 2012 nelze vztáhnout ani zvláštní podmínky k ochraně třetích osob nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, tedy rovněž podmínky odporovatelnosti právnímu jednání, neboť ust. § 22 odst. 2 obč. zákoníku 2012 na právní jednání uskutečněné mezi dvěma právníckými osobami personálně propojenými osobou téhož jednatele

a společníka tyto podmínky výslovně nerozšiřuje.

29. Bez ohledu na to jsou však dle názoru odvolacího soudu splněny podmínky odporovatelnosti právnímu jednání uskutečněnému mezi žalovanou společností a společností PALMITO s.r.o., na základě kterého k převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům na žalovanou společnost došlo, a to s ohledem na bezúplatnost takového právního jednání, z něhož odvolací soud vychází, ve smyslu ust. § 591 obč. zákoníku 2012, kdy výjimky v tomto zákonném ustanovení uvedené, pro které by se o neúčinné právní jednání nejednalo, nebyly ze strany žalované tvrzeny a ani soudem zjištěny, a pro případ, že by se o bezúplatné právní jednání nejednalo, kdy však poskytnutí odpovídající úplaty nebylo ze strany žalované tvrzeno a ani soudem zjištěno, také ve smyslu ust. § 590 odst. 1 písm. a), resp. b) obč. zákoníku 2012.
30. Dle názoru odvolacího soudu tedy soud prvního stupně nepochybil, pokud podané žalobě vyhověl a určil, že právní jednání společnosti PALMITO s.r.o., kterým k převodu vlastnického práva k předmětným vozidlům na žalovanou společnost došlo, je vůči žalobci neúčinné.
31. Správně soud prvního stupně rozhodl rovněž o náhradě nákladů řízení účastníků před soudem prvního stupně podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce byl v daném řízení zcela úspěšný, avšak práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdal, a tudíž bylo třeba rozhodnout tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.
32. Správně dále soud prvního stupně rozhodl také o přechodu poplatkové povinnosti za řízení před soudem prvního stupně ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích ze žalobce na žalovanou, neboť žalobce byl od soudního poplatku ve smyslu ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích osobně osvobozen, jeho žalobě bylo plně vyhověno, a proto poplatková povinnost přešla na žalovanou, která od soudního poplatku osvobozena není. Výši soudního poplatku za řízení před soudem prvního stupně pak správně stanovil soud prvního stupně podle položky 4 bod 1 písm. c) sazebníku soudních poplatků na částku 2 000 Kč.
33. Veden výše uvedenými úvahami tedy odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle ust. § 219 o. s. ř. v celém jeho rozsahu potvrdil.
34. O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 za použití § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nemá, neboť žalovaná nebyla se svým odvoláním úspěšnou a žalobce se práva na náhradu nákladů odvolacího řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 26. února 2018

JUDr. Jana Šalomounová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.